

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Illvstri Regi Vngariae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

duximus nominandos. Quia verò non est facile prænominatis fratribus pro singulis injuriis ad nos habere recursum, fraternitati vestræ per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatenus de prædictis malefactoribus & aliis tam Clericis quàm laicis, quos ipsi vobis expriment nominatim, qui bona monasterij & domus Eleemolynæ, quæ ad ipsum spectare dignoscitur, detinere aut eorum antiqua jura præsumunt nequiter violare, cum ab eisdem fratribus fueritis requisiti, nisi prius commoniti congruè satisfecerint de commissis, coram vobis faciatis appellatione remota justitiæ plenitudinem exhiberi, & quod statueritis faciatis per excommunicationis & interdicti sententiam observari. Si quos autem in monachos ejusdem cœnobij Clericos, vel conversos, manus sacrilegas inveneritis iniecisse, ipsos excommunicatos nunciatis, & faciatis ab omnibus tamdiu evitari, donec passis injuriam satisfaciant competenter &c. vestrarum &c. Datum &c. Idibus Junij.

EPISCOPO VVARADIEN.

Epist. 269.
Ut ad sedem apostolicam veniat absolvendus.

Significavit nobis venerabilis frater noster S. Archiepiscopus Colocen. quod cum ipse pro quibusdam criminibus tuis in te excommunicationis sententiam protulisset, tu in absolutione tua te confessus es eadem crimina commisisse, & confessionem tuam redactam in scriptis sigillo tuo proprio roborasti. Ipse verò tibi sub debito præstiti à te juramenti mandavit ut apostolico te conspectui præsentares, dignam à nobis poenitentiam recepturus, & usque ad Nativitatem beatæ Mariæ proximò venturam iter arripere veniendi. Ne igitur transgressor tuæ fidei videaris, qui teneris etiam quod simplici verbo promittis, ducere ad effectum; fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus quatenus usque ad prædictum terminum cum ejusdem Archiepiscopi literis ad nos iter arripas veniendi, & apostolico te conspectui repræsentares. Datum &c. XVIII. Kalend. Julij, Pontificatus nostri anno primo.

ILLVSTRI REGI
Vngariæ.

Epist. 270.
Quod viginti viros ad terræ sanctæ limina

Specialis dilectionis sinceritas, quam circa progenitores tuos Ecclesia Romana consuevit habere, & præroga-

tiva devotionis quam illustris recordationis B. pater tuus exhibuit apostolicæ sedi, nos admonent propensius & inducunt ut te sicut specialem Ecclesiæ filium specialius honoremus & exaudiamus in illis quæ ad honorem tuum & pacem regni tibi crediti non sit dubium provenire. Sanè significasti nobis quod cum nondum prorsus in regno Vngariæ fuerit sedata seditio, quin adhuc quorundam animi præterita turbationis motibus excitati murmurent in occulto, guerram potius quàm pacem amantes, dilecti filij Comitis Mozonis & quorundam aliorum, qui ad visitandam terram Nativitatis Dominicæ crucem sibi dominicam affixerunt, consilio indiges, donec tibi & regno tuo plena fuerit concordia restituta. Nos igitur honori tuo paterna volentes affectione consulere, serenitati tuæ auctoritate præsentium indulgemus ut prædictum Comitem Mozonem & alios quos de his qui crucem sumpserunt tibi utiliores videris, & quorum consilium & auxilium tibi cognoveris potius opportunum, usque ad viginti, quandiu tibi propter turbationem regni necessarium fuerit, retineas: ita tamen quod pro dilationis beneficio aliquid dignum Domino recompensent. Nulli ergo &c. Datum &c. XVI. Kalend. Julij.

NOBILI VIRO A. DVCI.

EA semper Ecclesiæ Romanæ regnum Vngariæ devotio continuit, illa semper dilectionis sinceritas Ecclesiæ eidem regno conjunxit, ut apostolica sedes regno ipsi tam in spiritualibus quàm temporalibus paternæ sollicitudinis affectum curaverit impertiri, & regnum ipsum à fide ac unitate sedis apostolicæ nulla recesserit tempestate. Inter ceteros autem qui eidem regno diversis temporibus præfuerunt, illustris recordationis B. quondam pater tuus Ecclesiæ Romanæ devotior extitit, & se ac regnum suum in illius necessitatis articulo exponere nullatenus formidavit quo tumescens schismaticorum cordibus nostri piscatoris navicula tumultuosis fluctibus jactabatur. Vnde nos & prædecessores nostros tanto amplius ad idem regnum servandum in statum felicitatis antiquæ affectus hominis interioris induxit, quanto fervorem fidei & sinceritatis constantiam ejusdem patris tui

profecturos, ad regni sui pacem conservandam retinere licet.

* pertinere.

Vide supra epist. 5.

Epist. 271.
De regni Vngariæ laudibus & ne Regi bellum movcat.

Epist. A. Greg. in concilio Vngariæ.